

KÉP-MÁS-OK

Megnyitó beszéd T. Horváth Éva és Alföldi László kiállításához.

Az ember egyedi, az arc személyes. Egy arc, egy arckép személyes és egyszeri. Nincs két azonos arc.

Nincs két azonos arca még egyazon személynek sem. Változik időben, változik eltérő környezetekben, változik belülről az embertől és változik attól is, hogy ki látja, s milyennek látja.

Mert nincs semmi, ami azonos. Nincs két azonos tárgy, nincs két azonos személy, nincs két azonos pillanat. Csak más van és hasonló van. A hasonlóság azonban csak másságukat bizonyítja. Nincs azonos arc, azonos kép, azonos arc-kép. Csak kép-más van. Arc: más-kép.

Az egyszerinek tűnő arc-kép-mások együtt, sorozatban nem személyesek többé. Az arc nem tulajdona többé a személynek, akinek arcképmása. Az egyszeri és egyedi feloldódik a sokszoriban. Az arc-kép-mások mátrixa végül egy új képet teremt.

A kép, az arc-kép-más megszólal, ha a néző önmagát láthatja meg benne. Ha mélyen megérint. Ha a kép emlékeztet. A varázslat pedig ott kezdődik, hogy nem tudod megfejteni mire is emlékeztet a kép. Egy arcképbe vagy bármilyen képbe bámulni, valaki vagy valami másban önmagunkat felfedezni, másban önmagunkra emlékezni: ez már az alkotó és a néző közös varázslata.

Tekintetünkkel újrafestjük a képet, a figyelem és az emlékezet lefejt róla azt, ami idegen: s marad az ikon, a jel: hogy az arcképben benne a világ és az ember összhangjának ígérete.

Goda Gábor